ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 492-41 až 492-47. — Po úředních hodinách 492-47. — Vychází podle potřeby.

Částka 186. V Praze dne 21. prosince 1950. Cena Kčs 2·—.

OBSAH:

(691.—697.) 691. Vyhláška ministra financí, **kterou se uveřejňuje usnesení vlády ze dne 12. prosince 1950 o Zásadách pro hospodaření některých zařízení v oboru státního hospodářství.**

692. Vyhláška státního úřadu plánovacího ministerstva financí, **kterou se vydávají směrnice pro účetnictví zařízení státní správy.**

693. Vyhláška státního úřadu plánovacího, **kterou se stanoví okruh podniků, povinných řídit se předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví, jakož i doba, od kdy tato povinnost vzniká.**

694. Vyhláška státního úřadu plánovacího **o odměnách za vědecké a technické služby.**

695. Vyhláška ministerstva financí **o prodloužení platnosti vyhlášky ministerstva financí č. 344/1950 Ú. l. I, kterou se stanoví paušál na odčitatelné výdaje u daně ze samostatné činnosti.**

696. Vyhláška ministerstva dopravy, **kterou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o sazbách za stěhování a přemisťování.**

697. Výnos ministra práce a sociální péče **o podílu jednotného fondu pracujících na čistém zisku ze samostatné činnosti.**

691.
VYHLÁŠKA
ministra financí

ze dne 15. prosince 1950,

kterou se uveřejňuje usnesení vlády ze dne 12. prosince 1950 o Zásadách pro hospodaření některých zařízení v oboru státního hospodářství.

„Vládní usnesení
ze dne 12. prosince 1950

o Zásadách pro hospodaření některých zařízení v oboru státního hospodářství.

Státní správa obstarává v rámci svých funkčních úkolů některé služby nebo i výrobu prostřednictvím různých zařízení. U některých z nich, jež v Zásadách pro sestavení státního rozpočtu na rok 1951 jsou označena jako zařízení státní správy (dále jen „zařízení"), je účelno sledovat jejich hospodaření odděleně.

Tato zařízení se budou při svém hospodaření říditi těmito zásadami:

Oddíl I.

Ustanovení finančně-hospodářská.

Čl. 1.

Majetek zařízení.

(1) Majetek určený státní správou k plnění úkolů zařízení, jež se má spravovat těmito zásadami (oddíl II), vykazuje se odděleně od ostatního majetku státní správy (dále „majetek zařízení").

(2) Pro každé zařízení sestaví se zahajovací rozvaha, v níž se ocení majetek zařízení a zjistí jeho pasiva podle obdoby zásad platných pro oceňování v podnicích. Investiční majetek a normované zásoby, určené státní správou k plnění úkolů zařízení, se vykazují jako kmenové jmění.

(3) Kmenové jmění zařízení spravovaných ústředními úřady stanoví příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí. Zahajovací rozvahu zařízení spravovaných krajskými národními výbory přezkouší a kmenové jmění stanoví věcně příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvy vnitra a financí. Zahajovací rozvahy zařízení spravovaných místními národními výbory a okresními národními výbory přezkouší a kmenové jmění stanoví krajský národní výbor.

Čl. 2.

Plán zařízení.

Činnost zařízení se řídí schváleným plánem, který je součástí plánu státní správy. Návrh plánu sestavuje orgán státní správy, který zařízení spravuje.

Čl. 3.

Zásady pro hospodaření.

(1) Zařízení hospodaří podle schváleného rozpočtu, který je finančním vyjádřením jeho plánované činnosti a tvoří součást rozpočtu onoho ústředního úřadu nebo národního výboru, který zařízení spravuje. Do rozpočtu uvedeného orgánu státní správy se zařazují pouze výsledky rozpočtu zařízení.

(2) Pro hospodaření zařízení platí ustanovení rozpočtového zákona a předpisů jej provádějících.

(3) Úhrada investic a normovaných zásob zařízení, jakož i ztrát vzniklých z provozu zařízení se vyúčtují jako příděl státní správy.

(4) Částky odpovídající odpisům z investic a částky odpovídající zůstatkové účetní ceně vyřazených investic, jakož i zisky z provozu zařízení se vyúčtují jako odvody státní správě.

Čl. 4.

Poukazovací právo.

U zařízení spravovaných ústředním úřadem přísluší poukazovací právo tomuto ústřednímu úřadu. Výkonem tohoto práva mohou býti pověřeni vedoucí zaměstnanci zařízení nebo jejich zástupci; k takovému opatření je třeba předchozího souhlasu ministerstva financí. O poukazovacím právu u zařízení národních výborů platí zvláštní předpisy.

Čl. 5.

Platební styk a peněžní kontrola.

(1) Zařízení spravovaná ústředními úřady budou finančně zapojena běžnými účty, pokud jde o provoz na Státní banku československou, a pokud jde o investice, na Investiční banku,

národní podnik. Tyto banky budou provádět též kontrolu korunou.

(2) Zařízení spravovaná národními výbory budou zapojena na ústřední státní šekový účet u Státní banky československé stejným způsobem jako orgány státní správy.

(3) Výjimky ze zásady uvedené v odstavci 2 povoluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra.

Čl. 6.

Početnictví.

Směrnice pro početnictví zařízení vydají státní úřad plánovací a ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

Čl. 7.

Dohled.

Dohled nad hospodařením zařízení spravovaných národními výbory se řídí předpisy platnými pro dohled nad hospodařením národních výborů.

Oddíl II.

Rozsah platnosti zásad.

Čl. 8.

Použití zásad v roce 1951.

(1) Ode dne 1. ledna 1951 budou podle těchto zásad spravována zařízení, uvedená podle druhů činnosti v Zásadách pro sestavení státního rozpočtu na rok 1951 a jež zároveň splňují předpoklady v týchž rozpočtových zásadách stanovené.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije tam, kde pro některou z uvedených činností bude zřízen národní nebo komunální podnik.

Čl. 9.

Další úpravy v rozsahu platnosti zásad.

(1) Rozšíření platnosti zásad na zařízení zřizovaná v jiných oborech činnosti státní správy, než jsou zmíněny v čl. 8 odst. 1, je možné jen na základě usnesení vlády. Návrh podává věcně příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí, ministerstvem vnitra, státním úřadem plánovacím a nejvyšším účetním kontrolním úřadem; jde-li o zařízení národních výborů, podává návrh ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí, věcně příslušným ministerstvem, státním úřadem plánovacím a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i v případech, že má být rozsah platnosti těchto zásad změněn nebo zúžen.

(3) Podrobné podmínky, za kterých se hospodaření jednotlivých zařízení v rámci vládou stanovených druhů (odstavce 1 a 2 čl. 8 odst. 1) řídí těmito zásadami, určí ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra, státním úřadem plánovacím, nejvyšším účetním kontrolním úřadem a věcně příslušným ústředním úřadem.

Oddíl III.

Závěrečná ustanovení.

Čl. 10.

Zvláštní správní orgány pro zařízení spravovaná ústředními úřady.

Pokud výjimečně pro zařízení spravované ústředním úřadem je třeba zřídit zvláštní správní orgán, vyžaduje se k takovému opatření předchozího souhlasu ministerstev financí a vnitra a nejvyššího účetního kontrolního úřadu. U těch zařízení spravovaných ústředními úřady, kde takový orgán jest již zřízen, vykonává až na další svoji působnost.

Čl. 11.

Prováděcí předpisy.

(1) Ministerstvo financí vydává v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem návod k provedení směrnic uvedených v článku 6 a též v dohodě se státním úřadem plánovacím návod k provedení těchto zásad.

(2) Podrobné předpisy pro hospodaření a početnictví zařízení vydají pro obor své působnosti příslušné ústřední úřady v dohodě s ministerstvem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem, a pokud jde o národní výbory, též s ministerstvem vnitra.

Čl. 12.

Použití zásad v oboru působnosti ministerstva národní obrany a ministerstva národní bezpečnosti.

Tyto zásady platí i pro zařízení v oboru působnosti ministerstev národní obrany a národní bezpečnosti; o odchylkách, jichž vyžaduje zvláštní povaha těchto zařízení, dohodne se věcně příslušný ministr s ministrem financí."

Náměstek ministra:
Dr. Ing. Spáčil v. r.

692.

VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího a ministerstva financí

ze dne 16. prosince 1950,

kterou se vydávají směrnice pro účetnictví zařízení státní správy.

Státní úřad plánovací a ministerstvo financí vydávají v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem podle § 25 odst. 2 zákona č. 279/1949 Sb., o finančním hospodaření národních výborů, a podle článku 6 vyhlášky č. 691/1950 Ú. l. I, kterou se uveřejňuje usnesení vlády ze dne 12. prosince 1950 o Zásadách pro hospodaření některých zařízení v oboru státního hospodářství, tyto směrnice:

Část první.

Úkoly účetnictví zařízení státní správy a účetní soustava.

§ 1.

Účetnictví zařízení státní správy (dále jen „zařízení") musí:

a) zachycovat písemně a uspořádaně stav a změny aktiv a pasiv, náklady a výnosy a zjišťovat hospodářský výsledek zařízení;

b) poskytovat údaje potřebné pro hospodářské plánování a umožňovat zjišťování hospodárnosti zařízení a jejich kontrolu;

c) být v takovém vzájemném vztahu s ostatními obory početnictví zařízení, aby bylo možno kontrolovat a ověřovat jejich údaje.

§ 2.

V zařízeních se musí vést podvojné účetnictví.

Část druhá.

Organisace účetnictví.

Hlava 1.

Obsah, povaha a druhy účetních zápisů.

§ 3.

Účetními zápisy se uspořádaně zachycují účetní jevy v zařízení (účetní případy).

§ 4.

Účetní zápisy musí být pravdivé, srozumitelné, přehledné a snadno kontrolovatelné.

§ 5.

(1) Účetní zápisy je nutno provádět, pokud se v § 6 odst. 1 nestanoví jinak, ve dvojím sledu:

a) podle časového uspořádání účetních případů (zápisy časové neboli chronologické), a

b) podle věcného uspořádání účetních případů (zápisy soustavné neboli systematické).

(2) Účetní zápisy podle odstavce 1 tvoří podstatu účetnictví. Musí poskytovat ve spojitosti s účetními zápisy podle ustanovení § 6 odst. 3 alespoň celkový přehled o stavu a změnách aktiv a pasiv, jakož i o nákladech a výnosech a být východiskem k sestavení účetní závěrky (finanční účetnictví).

(3) Časové zápisy se provádějí v deníku (v denících) a nemohou se nahradit sbírkou účetních dokladů.

(4) Soustavné zápisy se provádějí na účtech.

(5) Z časových zápisů musí být zřejmé jednotlivé účetní případy; účetní zápisy stejnorodých účetních případů je dovoleno sbírat (sbornikovat) v obdobích nejdéle měsíčních a zachycovat pak hromadně na příslušných účtech.

§ 6.

(1) Od časového uspořádání účetních případů je dovoleno upustit v účetních zápisech,

a) kterými se podrobněji rozvádějí nebo doplňují kterékoliv soustavné zápisy (investiční účetnictví, skladní účetnictví, evidence zvířat v zařízeních zemědělských a lesních a mzdové účetnictví) nebo

b) kterými se podrobněji sledují jednotlivé úseky vnitřního provozu zařízení, zejména po stránce nákladové a výnosové (provozní účetnictví).

(2) Účetní zápisy podle odstavce 1 je možno provádět v peněžních částkách nebo v jednotkách množství; kde však druh nebo potřeba provozu toho vyžadují, je nutno provádět je v peněžních částkách i v jednotkách množství.

(3) Účetní zápisy o pohledávkách a dluzích se musí rozvádět podle jednotlivých dlužníků a věřitelů; o změnách jednotlivých pohledávek a dluhů se musí provádět účetní zápisy též podle časového uspořádání účetních případů v deníku.

§ 7.

(1) V zařízení se musí vést účetnictví finanční (§§ 8 až 24), účetnictví investiční (§§ 31 až 38), účetnictví skladní (§§ 39 až 46), evidence zvířat v zařízeních zemědělských a lesních (§ 47) a účetnictví mzdové (§§ 48 až 59).

(2) Povinnost vést provozní účetnictví v zařízeních stanoví a příslušné směrnice vydají státní úřad plánovací a ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

Hlava 2.

Finanční účetnictví.

Oddíl 1.

Organisace účetních zápisů.

§ 8.

(1) Pro účely jednotné organisace účetnictví se rozlišují dva druhy účtů:

a) rozvahové účty, zachycující stav a změny aktiv a pasiv, a

b) výsledkové účty, zachycující náklady a výnosy.

(2) Není dovoleno vést účty, vykazující zůstatky rozvahové i výsledkové (smíšené účty).

§ 9.

(1) Základem pro jednotnou organisaci finančního účetnictví zařízení je směrná účtová osnova (§§ 11 až 20), v níž se veškeré účty sdružují v účelné celky.

(2) Směrná účtová osnova se skládá z účtových tříd, které se dělí na účtové skupiny, a ty se dělí dále na účty. Účty se podle potřeby dělí na podúčty. Pro číselné označování účtových tříd, účtových skupin, účtů a podúčtů je nutno používat desítkové soustavy.

(3) Příslušný ústřední úřad upraví se souhlasem ministerstva financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu, a pokud jde o zařízení národních výborů, též ministerstva vnitra, směrnou účtovou osnovu podrobněji podle zvláštních potřeb jednotlivých oborů zařízení (odborová účtová osnova). Při uspořádání odborových účtových osnov je třeba dbát toho, aby účetnictví poskytovalo potřebné číselné podklady k srovnávání jednotlivých zařízení se zařízeními a podniky téhož oboru a umožňovalo rozbor jejich aktiv a pasiv, nákladů a výnosů.

(4) V každém zařízení se musí pro organisaci jeho účetnictví sestavit účtový rozvrh (seznam účtů a podúčtů, které zařízení povede); v účtovém rozvrhu použije zařízení jen ty účty a podúčty, pro které bude mít účetní případy.

§ 10.

Je-li účetnictví uspořádáno tak, že v něm vznikají uzavřené samostatné celky, musí být mezi nimi zachována organická spojitost; tyto účetní celky musí být organisovány tak, aby se mohla provést celková účetní závěrka zařízení.

Oddíl 2.

Směrná účtová osnova pro zařízení státní správy.

§ 11.

Finanční účetnictví zařízení se organisuje podle této směrné účtové osnovy:

Účtová třída 0 — investiční majetek:

účtová skupina 00 — pozemky
účtová skupina 01 — zemní stavby
účtová skupina 02 — budovy
účtová skupina 03 — dopravní prostředky
účtová skupina 04 — stroje a strojní zařízení
účtová skupina 05 — nářadí, přístroje, zařízení a živý inventář
účtová skupina 06 — zvláštní investice
účtová skupina 07 — investice ve stavbě
účtová skupina 08 — nehmotné investice
účtová skupina 09 — oprávky k investičnímu majetku.

Účtová třída 1 — zásoby:

účtová skupina 10 — základní materiál
účtová skupina 11 — pevná paliva
účtová skupina 12 — tekutá paliva
účtová skupina 13 — speciální materiál
účtová skupina 14 — jiné pomocné a provozovací látky
účtová skupina 16 — zvířata
účtová skupina 17 — obchodní zboží
účtová skupina 18 — drobné a krátkodobé předměty
účtová skupina 19 — rozpracované výrobky a hotové výrobky.

Účtová třída 2 — finanční majetek a závazky:

účtová skupina 20 — hotovosti
účtová skupina 21 — peněžní ústavy
účtová skupina 22 — cenné papíry a účasti
účtová skupina 23 — odběratelé
účtová skupina 24 — dodavatelé
účtová skupina 25 — různí dlužníci a věřitelé
účtová skupina 26 — spojovací a průběžné účty
účtová skupina 27 — přechodná aktiva a pasiva
účtová skupina 28 — dohadná aktiva a pasiva
účtová skupina 29 — oprávky k finančnímu majetku.

Účtová třída 3 — náklady:

účtová skupina 30 — platy
účtová skupina 31 — sociální dávky
účtová skupina 32 — sociální náklady
účtové skupiny 33 a 34 — spotřeba materiálu a energie
účtová skupina 35 — odpisy a udržování investic a nájemné
účtová skupina 36 — různé věcné náklady
účtová skupina 37 — různé finanční a jiné náklady
účtová skupina 38 — pojistné a škody
účtová skupina 39 — daně, dávky a poplatky.

Účtové třídy 4 až 7 — volné.

Účtová třída 8 — výnosy:

účtové skupiny 80 až 85 — tržby za plánované výkony hlavní činnosti
účtová skupina 86 — tržby za plánované výkony dalších činností
účtová skupina 87 — ostatní tržby
účtová skupina 88 — vnitřní výnosy a změny stavu zásob
účtová skupina 89 — finanční a ostatní výnosy.

Účtová třída 9 — kmenové jmění a závěrečné účty:

účtová skupina 90 — kmenové jmění
účtová skupina 94 — účty státní správy
účtová skupina 97 — účty rozvažné
účtová skupina 98 — účty hospodářského výsledku.

§ 12.

Je dovoleno, aby v odborových účtových osnovách a v účtovém rozvrhu zařízení byly zařazeny účty provozního účetnictví.

§ 13.

(1) Názvy a číselná označení účtových tříd a účtových skupin uvedených v § 11 se nesmějí měnit.

(2) Není-li jinak stanoveno a pokud se v účtovém rozvrhu nedělí některá z předepsaných účtových skupin, zřídí se pro ni účet s jejím názvem a číselným označením, k němuž se připojí nula.

(3) Do odborové účtové osnovy, jakož i do účtového rozvrhu zařízení, se musí převzít účty a podúčty osnovy podrobného rozpočtu zařízení, jsou-li pro ně účetní případy. Totéž platí i pro účty a podúčty tam neobsažené a proto uvedené v dalších ustanoveních těchto směrnic.

§ 14.

(1) **Účtová třída 0 — investiční majetek.**

Odpisy investičního majetku je nutno účtovat nepřímo (oprávkou k investičnímu majetku).

(2) **Účtová skupina 07 — investice ve stavbě.**

Tuto účtovou skupinu je nutno zpravidla rozdělit v odborových účtových osnovách na účty 071 až 076, které odpovídají účtovým skupinám 01 až 06.

(3) **Účtová skupina 09 — oprávky k investičnímu majetku.**

Tuto účtovou skupinu je nutno rozdělit v odborových účtových osnovách na účty 091 až 098, které odpovídají účtovým skupinám 01 až 08.

§ 15.

(1) **Účtová třída 1 — zásoby.**

Názvy účtů v účtových skupinách 10 až 18, které se v odborových účtových osnovách podle potřeby zřídí, musí odpovídat názvům podúčtů k účtům 331 až 339.

(2) **Účtová skupina 13 — speciální materiál.**

Podle povahy provozu zařízení se zřídí v odborových účtových osnovách

účet 131 — potraviny
účet 132 — léky
účet 139— ostatní speciální materiál.

(3) **Účtová skupina 14 — jiné pomocné a provozovací látky.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 141 — kancelářské potřeby a pomůcky
účet 148 — obaly
účet 149 — ostatní pomocné a provozovací látky.

(4) **Účtová skupina 18 — drobné a krátkodobé předměty.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň
účet 181 — drobné a krátkodobé předměty na skladě
účet 185 — drobné a krátkodobé předměty v používání.

(5) **Účtová skupina 19 — rozpracované výrobky a hotové výrobky.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň
účet 191 — rozpracované výrobky
účet 195 — hotové výrobky.

§ 16.

(1) **Účtová třída 2 — finanční majetek a závazky.**

Při zjišťování zůstatků na jednotlivých účtových skupinách, účtech nebo podúčtech pro sestavení účetní závěrky není dovoleno kompensovat položky aktivní a pasivní. Pochybné (nejisté) pohledávky se účtují v plné výši; přiměřená oprávka k pochybným pohledávkám se vyúčtuje v účtové skupině 29. Nedobytné pohledávky je nutno odepsat přímo; pokud k nim byly zřízeny oprávky, je nutno tyto oprávky zrušit.

(2) **Účtová skupina 20 — hotovosti.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň
účet 201 — hlavní pokladna;
účtů 202 až 209 lze použít pro ostatní pokladny.

(3) **Účtová skupina 22 — cenné papíry a účasti.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 221 — cenné papíry
účet 222 — účasti.

(4) **Účtová skupina 24 — dodavatelé.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 241 — dodavatelé investic

účet 249 — ostatní dodavatelé.

(5) **Účtová skupina 25 — různí dlužníci a věřitelé.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit

účet 252 — . . . . . (název resortního ústředního úřadu)

podúčet 2521 — . . . . . (název resortního ústředního úřadu) — bankovní styk

podúčet 2523 — . . . . . (název resortního ústředního úřadu) — účetní převody

účet 253 — . . . . . národní výbor v . . . . . .

podúčet 2531 — . . . . . národní výbor v . . . . . — šeková služba

podúčet 2533 — . . . . . národní výbor v . . . . . — účetní převody

účet 254 — okresní národní pojišťovna

účet 255 — . . . . národní výbor v . . . . . — finanční referát

účet 256 — zaměstnanci

podúčet 2561 — zálohy na platy zaměstnancům

podúčet 2562 — ostatní zálohy zaměstnancům

podúčet 2563 — nevyplacené platy zaměstnancům

účet 257 — závodní rada

účet 258 — podpůrná sociální zařízení

účet 259 — ostatní dlužníci a věřitelé.

(6) **Účtová skupina 26 — spojovací a průběžné účty.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit

účty 261 až 264 — spojovací účty

účet 266 — deposita

účet 267 — deponenti

účty 268 a 269 — ostatní průběžné účty.

(7) **Účtová skupina 27 — přechodná aktiva a pasiva.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 271 — přechodná aktiva

účet 275 — přechodná pasiva.

(8) **Účtová skupina 28 — dohadná aktiva a pasiva.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 281 — dohadná aktiva

účet 285 — dohadná pasiva (reservy).

(9) **Účtová skupina 29 — oprávky k finančnímu majetku.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit alespoň

účet 293 — oprávky k pohledávkám u odběratelů

účet 294 — oprávky k pohledávkám u dodavatelů

účet 295 — oprávky k ostatním pohledávkám.

§ 17.

(1) **Účtová třída 3 — náklady.**

V této účtové třídě je nutno zřídit alespoň účty a podúčty uvedené v osnově podrobného rozpočtu zařízení.

(2) **Účtová skupina 37 — různé finanční a jiné náklady.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit účet 377 — zúčtování bezplatných výkonů státní správy.

Které bezplatné výkony se budou u jednotlivých oborů zařízení účtovat, stanoví příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem, a pokud jde o zařízení národních výborů, též v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 18.

Účtové třídy 4 až 7.

Tyto účtové třídy jsou vyhrazeny, zejména pro provozní účetnictví.

§ 19.

(1) **Účtová třída 8 — výnosy.**

V této účtové třídě je nutno zřídit alespoň účty a podúčty uvedené v osnově podrobného rozpočtu zařízení.

(2) **Účtová skupina 89 — finanční a ostatní výnosy.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit účet 898 — zúčtování bezplatných výkonů pro státní správu.

Které bezplatné výkony se budou u jednotlivých oborů zařízení účtovat, stanoví příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem, a pokud jde o zařízení národních výborů, též v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 20.

Účtová třída 9 — kmenové jmění a závěrečné účty.

(1) **Účtová skupina 94 — účty státní správy.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit

účet 941 — bezplatné výkony pro státní správu

účet 942 — bezplatné výkony státní správy.

(2) **Účtová skupina 97 — účty rozvažné.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit

účet 971 — účet rozvažný počáteční

účet 972 — účet rozvažný konečný.

(3) **Účtová skupina 98 — účty hospodářského výsledku.**

V odborových účtových osnovách je nutno zřídit

účet 981 — účet hospodářského výsledku účetního

účet 982 — účet hospodářského výsledku upraveného.

Oddíl 3.

Účetní závěrka.

§ 21.

(1) Účetní knihy se musí uzavírat ke dni, kterým se končí účetní rok (rozvahový neboli bilanční den).

(2) K rozvahovému dni je nutno provést podrobný soupis aktiv a pasiv podle skutečného stavu. U jednotlivých složek aktiv a pasiv se uvede i jejich cena.

(3) Pro pravidelný soupis investic se může použít stavů investičního majetku podle investičního účetnictví k rozvahovému dni, a to souhrnně alespoň podle účtových skupin, předepsaných účtovým rozvrhem. Podmínkou však je, že se srovnání skutečného stavu investic se zápisy investičního účetnictví stalo v posledních šesti měsících před rozvahovým dnem.

(4) Pro pravidelný soupis zásob se může použít stavů zásob podle skladního účetnictví k rozvahovému dni. Podmínkou však je, že se srovnání skutečného stavu zásob se zápisy skladního účetnictví stalo v posledních čtyřech měsících před rozvahovým dnem.

(5) Soupis aktiv a pasiv se zapisuje v soupisníku, vedeném jako vázaná kniha nebo na volných listech, které je třeba svázat nebo spojit v celek. Jsou-li některé složky aktiv a pasiv podrobně zaznamenány v soupisových výkazech, je možno v soupisníku uvést jejich souhrnné peněžní částky; soupisové výkazy je pak třeba uspořádaně uschovávat jako přílohu soupisníku.

(6) Soupis aktiv a pasiv musí být zapsán v soupisníku nejpozději v den podpisu účetní závěrky.

§ 22.

(1) Účetní závěrka, kterou je nutno v zařízení sestavit k rozvahovému dni, skládá se z rozvahy neboli bilance a z výsledovky.

(2) Rozvaha podává souborně stav aktiv a pasiv na podkladě soupisu aktiv a pasiv zařízení k rozvahovému dni.

(3) Výsledovka podává souborně náklady a výnosy; vykazuje se v ní hospodářský výsledek zařízení za uplynulý účetní rok.

(4) Jednotlivé položky rozvahy a výsledovky musí být prokazatelné účetními zápisy. Prokazatelnost jednotlivých položek se splní zvláštním účetním dokladem, objasňujícím spojitost mezi položkami účtu rozvažného konečného a rozvahy a mezi položkami účtu hospodářského výsledku a výsledovky.

(5) Směrnice pro účetní závěrku vydají státní úřad plánovací a ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

§ 23.

(1) Rozvaha, výsledovka a soupis aktiv a pasiv se musí sestavovat v korunách československých.

(2) Účetní závěrky se musí zapisovat do zvláštní vázané knihy (kniha účetních závěrek) do jednoho týdne po schválení závěrky správním orgánem.

(3) Účetní závěrku a soupis aktiv a pasiv musí podepsat vlastní rukou oprávněný zástupce příslušného orgánu státní správy, který zařízení spravuje; k podpisu je nutno připojit datum, kdy se tak stalo.

Oddíl 4.

Zahajovací rozvaha.

§ 24.

(1) Při zřízení zařízení je nutno provést podrobný soupis aktiv a pasiv zařízení a sestavit na jeho podkladě zahajovací rozvahu. Tato rozvaha se musí zapsat do knihy účetních závěrek a podepsat podle ustanovení § 23 odst. 3.

(2) Směrnice pro sestavení zahajovací rozvahy vydají státní úřad plánovací a ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

Hlava 3.

Účetní knihy, forma účetních zápisů a účetní doklady.

Oddíl 1.

Účetní knihy.

§ 25.

Účetní zápisy se provádějí v účetních knihách, které mohou být buď vázané nebo vedené jako volné listy.

§ 26.

(1) Používá-li se pro účetní zápisy vázaných účetních knih, musí mít každá z nich uvedeno před započetím účtování na titulním listě (na předsádce) označení zařízení, dále musí být podle svého obsahu správně nadepsána a v každé z nich se musí opatřit list po listu nebo stránka po stránce pořadovými čísly.

(2) Každé zařízení musí mít seznam vázaných účetních knih, které se v zařízení vedou.

§ 27.

Pro účetní zápisy uvedené v § 5 a § 6 odst. 3 je dovoleno používat volných listů,

a) provádí-li se časový nebo soustavný zápis ve vázané účetní knize nebo

b) vzniká-li časový i soustavný zápis zároveň propisem (propisovací účetnictví) nebo

c) vzniká-li časový i soustavný zápis zároveň tiskem nebo

d) jde-li o účetní methodu, při které se pracuje s děrnými štítky.

§ 28.

(1) Při používání volných listů v případech uvedených v § 27 písm. b), c) a d) musí být splněny tyto podmínky:

a) listy pro časové zápisy (deníkové listy) je třeba opatřit pořadovými čísly (listů nebo stran) a popsané listy alespoň za každý prošlý účetní rok svázat v knihu nebo jiným trvalým způsobem spojit v celek;

b) s výjimkou listů pro zápisy o pohledávkách a dluzích (osobní účty) je třeba ostatní listy (věcné účty) pro každý účetní rok nově založit a za každý prošlý účetní rok jako celek uspořádaně uschovávat;

c) na každém listě je třeba jeho záhlaví řádně nadepsat;

d) účtované peněžní částky je třeba na konci každého popsaného listu sečíst a vhodným způsobem zajistit spojitost se zápisy na dalším listě;

e) ve zvláštní vázané knize je třeba vést průkaz o použitých listech pro osobní a věcné účty;

f) popsané listy je třeba uspořádaně uschovávat.

(2) Při používání volných listů v případě uvedeném v § 27 písm. a) platí přiměřeně ustanovení odstavce 1 pro účetní zápisy, které se vedou na volných listech.

Oddíl 2.

Forma účetních zápisů.

§ 29.

(1) Účetní zápisy je nutno provádět inkoustem, strojem nebo jiným způsobem, zaručujícím jejich trvanlivost. V ručním propisovacím účetnictví a při účetních zápisech podle ustanovení § 6 odst. 1 je dovoleno používat také inkoustové tužky.

(2) Pro celé účetní texty v účetních zápisech podle ustanovení § 5 a § 6 odst. 3 se může užívat znaků (symbolů) jen při strojích účtovacích nebo strojích pracujících s děrnými štítky; je třeba, aby byl sestaven seznam všech takových znaků s uvedením jejich významu. Tento seznam musí být svázán s deníkovými listy.

(3) Účetní zápisy není dovoleno provádět těsnopisem.

(4) Je nutno se postarat o spojitost mezi účetními doklady a účetními zápisy; rovněž jest dbát o průkaz spojitosti mezi účetními zápisy téhož účetního případu.

(5) Vzniknou-li v účetních knihách mezi jednotlivými účetními zápisy volné řádky nebo prázdné plochy, musí být tato místa alespoň v textovém sloupci proškrtnuta.

(6) Pro účelné uspořádání účtů je dovoleno ponechávat ve vázané účetní knize prázdné strany nebo listy mezi jednotlivými účty.

(7) Účetní zápisy nesmějí být činěny ani zcela ani zčásti nečitelnými přeškrtáváním nebo jiným způsobem; není dovoleno činit v nich takové změny, z nichž by nebylo možno zjistit, zda byly učiněny při původním zapsání nebo později.

Oddíl 3.

Účetní doklady.

§ 30.

(1) Účetní zápisy musí být řádně doloženy.

(2) Účetní doklad musí obsahovat nejméně:

a) datum přijetí u došlých nebo datum vystavení u odeslaných a ostatních v zařízení pořízených písemností;

b) text, objasňující účetní případ;

c) peněžní částku nebo údaj o množství, které mají být zaúčtovány;

d) údaj, že byl účetní doklad zaúčtován;

e) podpis osoby (osob), odpovědné za správnost nebo za prozkoumání účetního dokladu.

(3) Účetní doklady musí být očíslovány podle předem stanoveného pořádku.

(4) Pro účetní doklady jest používat pokud možno normalisovaných formátů.

(5) O účetních dokladech platí přiměřeně ustanovení § 29 odst. 3 a 7; účetní doklady nesmějí být psány obyčejnou tužkou.

Hlava 4.

Investiční účetnictví, skladní účetnictví, evidence zvířat v zařízeních zemědělských a lesních a mzdové účetnictví.

Oddíl 1.

Investiční účetnictví.

§ 31.

(1) Součet peněžních částek účtovaných v investičním účetnictví musí souhlasit navzájem se součtem peněžních částek účtovaných v účtových skupinách, po případě na účtech finančního účetnictví, v nichž se zachycuje investiční majetek.

(2) Investiční účetnictví je třeba uspořádat podle účtových skupin, po případě podle účtů finančního účetnictví, v nichž se zachycuje investiční majetek.

§ 32.

(1) Investice se zachycují v zápisech investičního účetnictví jednotlivě, s výjimkou uvedenou v odstavci 2, aby pro každou z nich byly zřejmé údaje podle § 33.

(2) Hromadně je dovoleno zachycovat investice stejného druhu a stejné upotřebitelnosti, jsou-li pořízeny v témže účetním roce a je-li každá z nich samostatným celkem, jehož pořizovací cena nepřesahuje jednotlivě 5000 Kčs. Přitom je nutno, aby z těchto zápisů bylo možno zjistit počet (množství) hromadně zachycovaných investic.

§ 33.

Zápisy investičního účetnictví musí obsahovat údaje popisné a údaje, týkající se ceny investic.

§ 34.

(1) Popisné údaje musí obsahovat alespoň

a) označení příslušného účtu finančního účetnictví,

b) označení druhu a totožnosti (popis) investice,

c) datum pořízení investice, po případě datum, od kdy se investice používá,

d) záznam o umístění investice nebo záznam, od kdy a v kterém středisku se investice používá,

e) jméno vypůjčitele nebo nájemce, jakož i nájemné, jestliže jsou investice půjčeny nebo pronajaty.

(2) U investic, zachycovaných hromadně (§ 32 odst. 2), není třeba uvádět údaje podle odstavce 1 písm. d) a e).

§ 35.

(1) Údaje týkající se ceny investic, musí obsahovat alespoň

a) předpokládanou upotřebitelnost,

b) pořizovací cenu a její změny s odvoláním na příslušné účetní doklady finančního účetnictví,

c) odpisovou základnu,

d) částku odpisů, účtovanou v jednotlivých účetních letech,

e) součet oprávek ke konci účetního roku.

(2) V zápisech o investicích, u nichž není třeba provádět pravidelné odpisy z důvodů opotřebení nebo znehodnocení, stačí z údajů obsažených v odstavci 1 uvést pořizovací cenu a její změny.

§ 36.

V zápisech o vyřazených investicích je třeba zaznamenat datum jejich vyřazení a odvolání na příslušné účetní doklady finančního účetnictví.

§ 37.

Užívá-li se v zařízení vypůjčených nebo najatých investic, je třeba vést o nich zvláštní evidenci přiměřeně podle ustanovení § 34, doplněnou údaji o jejich vlastníku, jakož i o nájemném.

§ 38.

(1) Údaje, požadované podle ustanovení § 34 odst. 1 písm. c) a § 35 odst. 1 písm. c) až e) se neuvedou u investic, pořízených v dřívějších letech, pokud je nelze při zavedení investičního účetnictví zjistit.

(2) Investice, které jsou v zařízení při zavedení investičního účetnictví a jejichž cena je již odepsána, lze vést hromadně podle stejného druhu a stejné upotřebitelnosti v evidenční ceně po Kčs 1.

Oddíl 2.

Skladní účetnictví.

§ 39.

(1) Zásobami, o nichž se musí vést evidence ve skladním účetnictví, jsou skladované zásoby, účtované v účtových skupinách 10 až 14 a 17 až 19.

(2) Materiál, obchodní zboží a drobné a krátkodobé předměty, pokud neprocházejí skladem, se musí zachytit ve skladním účetnictví průběžně.

§ 40.

(1) Druhy zásob, podle nichž skladní účetnictví musí vykazovat přírůstky, úbytky a stav zásob, se rozumějí zásoby stejného názvu, které se ve skladním účetnictví samostatně oceňují (mají stejnou cenu za jednotku množství). U předmětu stejné ceny za jednotku váhy, objemu, délky a pod. lze však pokládat za jeden druh jen předměty, které jsou se zřetelem k jejich upotřebení nebo účelu vzájemně zastupitelné. Druh zásob ve skladním účetnictví nesmí přesahovat skupinu zásob zachycovanou na příslušném podúčtu, po případě účtu finančního účetnictví.

(2) Skladní účetnictví musí poskytovat podklady pro sestavení a kontrolu plánu hmotného zásobování.

§ 41.

Přírůstky, úbytky a stav zásob se musí zachycovat v zápisech skladního účetnictví alespoň v jednotkách množství s uvedením ceny za jednotku množství.

§ 42.

(1) Zápisy skladního účetnictví musí obsahovat:

a) číselné označení podúčtu, a není-li zřízen, tedy účtu finančního účetnictví, na němž se zachycují stavy příslušného druhu zásob,

b) označení a popis jednotlivých druhů zásob,

c) jednotku množství, v níž se sledují přírůstky a úbytky zásob, a

c) pro každou jednotlivou položku alespoň

aa) datum přírůstku nebo úbytku zásob, po případě označení období, provádí-li se zápisy také souhrnně podle § 43 odst. 3,

bb) přírůstek nebo úbytek zásob v jednotkách množství,

cc) cenu za jednotku množství nebo celkovou cenu přírůstku nebo úbytku zásob, s výjimkou uvedenou v § 43 odst. 3,

dd) odvolání na účetní doklad.

(2) Údaje skladního účetnictví podle odstavce 1 se mohou rozdělit do několika zápisů, je-li zajištěna jejich vzájemná spojitost.

(3) Zápisy skladního účetnictví slouží i potřebám všeobecné nákupní daně, zachycují-li též údaje předepsané příslušnými předpisy.

§ 43.

(1) Přírůstky zásob se musí v zápisech skladního účetnictví běžně zachycovat podle jednotlivých účetních dokladů (faktury došlé, dodací listy, přijímací listy a pod.).

(2) Úbytky zásob se musí v zápisech skladního účetnictví běžně zachycovat podle jednotlivých účetních dokladů (faktury vydané, dodací listy a pod.); je dovoleno úbytky jednotlivých druhů zásob zachycovat souhrnně denně, jde-li o stejné jejich určení.

(3) Zápisy skladního účetnictví o přírůstcích a úbytcích zásob se mohou provádět souhrnně v obdobích nejvýše měsíčních, jestliže se o přírůstcích a úbytcích zásob vede běžně jiná podrobná evidence v jednotkách množství podle jednotlivých účetních dokladů.

§ 44.

O zásobách, které jsou mimo zařízení (na příklad materiál zaslaný k zušlechtění, konsignační sklady), je třeba vést přiměřeně podle ustanovení těchto směrnic evidenci, z níž musí být též patrno, kde zásoby jsou.

§ 45.

O cizích zásobách, které má zařízení v držení (na příklad materiál převzatý k zpracování ve mzdě, cizí konsignační zboží), musí se vést zvláštní evidence přiměřeně podle ustanovení těchto směrnic; ceny se nemusí u těchto zásob uvádět. Z této evidence musí být též patrno, kdo má disposiční právo se skladovanými zásobami.

§ 46.

(1) Zápisy skladního účetnictví musí být doloženy.

(2) Účetní doklady skladního účetnictví musí mít alespoň obsah, který je stanovený v § 30 odst. 2; přitom je třeba, aby z textu, objasňujícího účetní případ, byl vždy zřejmý i druh zásob a údaje o jejich původu (na příklad označení dodavatele) nebo údaje o jejich určení (na příklad označení odběratele).

(3) Zjistí-li se při srovnávání skutečného stavu zásob se zápisy skladního účetnictví rozdíly, musí se vyšetřit jejich příčina, kterou je nutno uvést i v účetním dokladu, podle něhož se provede příslušný zápis ve skladním účetnictví.

Oddíl 3.

Evidence zvířat v zařízeních zemědělských a lesních.

§ 47.

(1) V zařízeních zemědělských a lesních se musí v evidenci zvířat vedených v zásobách (účtová skupina 16 — zvířata) zachycovat stav, přírůstky a úbytky hospodářského zvířectva, ryb v sádkách, včelstev, kožišinných a jiných zvířat chovaných na farmách (dále jen „zvířata") alespoň v kusech s uvedením ceny za 1 kg živé váhy, po případě za kus nebo s uvedením celkové ceny.

(2) Evidence zvířat musí obsahovat:

a) označení příslušného účtu (podúčtu) finančního účetnictví, na němž se zachycuje příslušný druh zvířat,

b) označení a popis jednotlivých druhů zvířat; u velkých kusů a u chovatelsky cenných kusů také podrobnější údaje o každém jednotlivém kusu (číslo, stáří, dojivost a pod.),

c) pro každou jednotlivou položku alespoň

aa) datum přírůstku nebo úbytku zvířat,

bb) přírůstek nebo úbytek zvířat v kusech (u včel se za kus pokládá jedno včelstvo),

cc) cenu za 1 kg živé váhy, případně za kus nebo celkovou cenu přírůstku nebo úbytku zvířat,

dd) odvolání na účetní doklad.

(3) Údaje týkající se evidence zvířat podle odstavce 2 se mohou rozčlenit do několika zápisů, je-li zajištěna jejich vzájemná spojitost.

(4) Přírůstky a úbytky zvířat se musí běžně zachycovat podle jednotlivých účetních dokladů.

(5) U zvířat, která jsou mimo zařízení (zvířata daná na letní pastviny, do karantény a pod.), je třeba, aby z evidence bylo zřejmo, kde zvířata jsou.

(6) O zvířatech, která má zařízení v držení, avšak která nemá ve vlastnictví (zvířata přijatá na letní pastviny nebo do karantény, obecní býci, zvířata patřící členům družstev, chovaná v družstevních teletnících, chlévech, posadách a pod.), musí se vést zvláštní evidence přiměřeně podle ustanovení těchto směrnic; cena se u těchto zvířat uvádět nemusí. Z evidence musí být patrno, kdo jest vlastníkem uvedených zvířat.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí i pro evidenci zvířat vedených v investicích (účet 059 — živý inventář).

Oddíl 4.

Mzdové účetnictví.

§ 48.

Mzdové účetnictví zařízení musí poskytovat údaje:

a) pro odpočet a výplatu mezd (platů) každého zaměstnance,

b) pro zúčtování mezd (platů) a pro jeho použití v ostatních oborech početnictví zařízení,

c) pro zjištění daně ze mzdy a pojistného národního pojištění.

§ 49.

Ve mzdovém účetnictví se musí

a) vést mzdový list samostatně o každém zaměstnanci pro kalendářní rok nebo jeho násobek,

b) sestavovat výplatní listina pro každé období (mzdové období), za něž se provádí odpočet a výplata mezd (platů).

§ 50.

Pro mzdové doklady (pracovní lístek, pracovní smlouva a pod.), mzdový list a výplatní listinu platí ustanovení pro vlastní státní správu.

Část třetí.

Závěrečná ustanovení.

§ 51.

O úschově účetních knih a účetních dokladů platí předpisy pro vlastní státní správu.

§ 52.

Státní úřad plánovací v dohodě s ministerstvy financí a vnitra a nejvyšším účetním kontrolním úřadem může v případech hodných zřetele povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 53.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Náměstek ministra-předsedy státního úřadu plánovacího: Ing. Půčik v. r.

Náměstek ministra financí: Ing. Dr. Spáčil v. r.

693.

VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího

ze dne 13. prosince 1950,

kterou se stanoví okruh podniků, povinných řídit se předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví, jakož i doba, od kdy tato povinnost vzniká.

Státní úřad plánovací stanoví podle § 3 zákona č. 116/1946 Sb., o jednotné organisaci podnikového početnictví:

Část první.

Okruh podniků povinných řídit se předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví.

Oddíl první.

Okruh podniků povinných řídit se jednotnými účetními zásadami.

§ 1.

Ustanoveními vládního nařízení č. 205/1946 Sb., kterým se stanoví jednotné účetní zásady, se musí řídit všechny podniky, které jsou podle této vyhlášky povinny řídit se některými ze závazných směrnic pro finanční účetnictví, uvedených v §§ 2 až 7.

Oddíl druhý.

Okruh podniků povinných řídit se závaznými směrnicemi pro finanční účetnictví a pro provozní účetnictví.

§ 2.

Průmyslové podniky.

Ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 2018/1946 Ú. l. I. kterou se vydávají závazné směrnice pro organisaci finančního účetnictví průmyslových podniků, ve znění vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 468/1950 Ú. l. I, a ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 954/1947 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro provozní účetnictví průmyslových podniků, se musí řídit

a) národní podniky,

b) družstva zřízená podle zákona č. 70/1873 ř. z., o výdělkových a hospodářských společenstvech, po případě podle zák. čl. XXXVII/1875, o obchodním zákonu (dále jen „družstva"),

pokud činnost těchto národních podniků a družstev záleží převážně ve výrobě, počítajíc v to i prvovýrobu (včetně těžby nerostů), výrobu energie, stavební činnost všeho druhu a provádění prací a služeb výrobní povahy; nepatří sem však podniky zemědělské, lesní a pro mechanisaci zemědělství.

§ 3.

Podniky obchodní, dopravní a cestovního ruchu.

(1) Ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 940/1948 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví podniků obchodních, dopravních a cestovního ruchu, ve znění vyhlášek státního úřadu plánovacího č. 1221/1949 Ú. l. I a č. 468/1950 Ú. l. I, se musí řídit

a) národní podniky, pokud se zabývají převážně činností obchodní (včetně distribuce léčiv), dopravní a cestovního ruchu,

b) Československá státní pošta, národní podnik,

c) Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, a Družstvo pre hospodárenie s poľnohospodárskymi výrobkami.

d) Velkodistribuční podnik, zapsané společenstvo s ručením obmezeným,

e) družstva, s výjimkou družstev uvedených v § 2 a zemědělských a lesních družstev,

f) podniky pro provozování zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství.

(2) Ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 1054/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro provozní účetnictví obchodních podniků, se musí řídit

a) národní podniky, pokud se zabývají převážně činností obchodní (včetně distribuce léčiv),

b) družstva spotřební, hospodářská a skladištní, nákupní a prodejní,

c) podniky uvedené v odstavci 1 písm. c), d) a f).

(3) Ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 1008/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro provozní účetnictví dopravních podniků, se musí řídit národní dopravní podniky.

(4) Ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 1079/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro provozní účetnictví podniků cestovního ruchu, se musí řídit

a) národní podniky cestovního ruchu,

b) družstva, pokud se zabývají převážně činností cestovního ruchu, vykonáváním prací a poskytováním služeb (s výjimkou prací a služeb výrobní povahy), bytovou péčí, jakož i všechna ostatní družstva, s výjimkou zemědělských a lesních družstev a družstev, povinných řídit se závaznými směrnicemi pro provozní účetnictví průmyslových podniků nebo obchodních podniků.

§ 4.

Komunální podniky.

Ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 312/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví komunálních podniků, ve znění vyhlášky č. 468/1950 Ú. l. I, a ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 594/1950 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro provozní účetnictví komunálních podniků, se musí řídit komunální podniky.

§ 5.

Zemědělské a lesní podniky.

Ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 815/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví zemědělských a lesních podniků, ve znění vyhlášky č. 468/1950 Ú. l. I, se musí řídit

a) národní podniky zemědělské, lesní a pro mechanisaci zemědělství,

b) zemědělská výrobní družstva a ostatní zemědělská družstva (nikoli jednotná zemědělská družstva), pokud obvod jejich působnosti přesahuje obvod obce,

c) lesní družstva obcí.

§ 6.

Peněžní ústavy.

Ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 1065/1947 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví peněžních ústavů a peněžních podniků, ve znění vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 595/1950 Ú. l. I, se musí řídit všechny peněžní ústavy.

§ 7.

Pojišťovací podniky.

Ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 2659/1948 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví podniků provozujících smluvní (soukromé) pojištění, se musí řídit všechny podniky provozující smluvní (soukromé) pojištění.

Oddíl třetí.

Okruh podniků povinných řídit se závaznými směrnicemi pro investiční, mzdové a skladní účetnictví.

§ 8.

(1) Ustanoveními vyhlášek generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 580/1947 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro investiční účetnictví, a č. 676/1947 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro mzdové účetnictví, ve znění vyhlášky č. 1184/1947 Ú. l. I, se musí řídit všechny podniky, které jsou podle této vyhlášky povinny řídit se některými ze závazných směrnic pro finanční účetnictví, uvedených v §§ 2 až 7.

(2) Ustanoveními vyhlášky státního úřadu plánovacího č. 469/1950 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro skladní účetnictví, se musí řídit všechny podniky, které jsou podle této vyhlášky povinny řídit se některými ze závazných směrnic pro finanční účetnictví, uvedených v §§ 2 až 5, a Státní banka československá.

Oddíl čtvrtý.

Všeobecná ustanovení.

§ 9.

(1) Povinnost uložená podnikům v oddílu prvním až třetím se vztahuje i na

a) podniky provozované akciovými společnostmi, v oddílu prvním až třetím výslovně neuvedené; tyto podniky se musí řídit předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví, platnými pro okruh podniků, do kterého patří druhem své činnosti;

b) příslušná generální (oblastní) ředitelství národních podniků, jakož i na obdobné ústřední orgány komunálních podniků;

c) jejich samostatně hospodařící a financované závody (bilanční jednotky), odděleně účtující stavební oddělení, jakož i na jejich podnikový fond pracujících a podnikový bytový fond.

(2) Liší-li se samostatně hospodařící a financované závody druhem své činnosti od ostatních závodů podniku, řídí se přesto těmi předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví, kterými je povinen se řídit podnik jako celek; jsou však povinny přizpůsobit své účetnictví také ustanovením předpisů, platných pro okruh podniků, do kterého by patřily druhem své činnosti. Míru a způsob tohoto přizpůsobení stanoví na návrh podniku příslušné ministerstvo se souhlasem státního úřadu plánovacího a u družstev také po dohodě s Ústřední radou družstev.

Část druhá.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 10.

(1) Pro družstva uvedená v § 2 a § 3 odst. 4, pro nákupní a prodejní družstva uvedená v § 3 odst. 2 písm. b) a pro komunální podniky uvedené v § 4 vznikne povinnost řídit se příslušnými závaznými směrnicemi pro provozní účetnictví počátkem účetního roku pro který tyto podniky rozpočtují tržby alespoň 20 milionů Kčs. Státní úřad plánovací však může rozšířit tuto povinnost i na podniky rozpočtující tržbu nižší.

(2) Spotřební družstva jsou povinna zavést provozní účetnictví podle závazných směrnic pro provozní účetnictví obchodních podniků nejpozději od počátku účetního roku 1952.

§ 11.

(1) Dosavadní předpisy, stanovící povinnost řídit se předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví, se zrušují.

(2) Pro podniky, které jsou dosud povinny řídit se některými předpisy pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví a nejsou zahrnuty v příslušném okruhu podniků stanoveném touto vyhláškou, trvá jejich dosavadní povinnost i nadále.

(3) Podniky uvedené v odstavci 2, které jsou dosud povinny řídit se ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 2675/1948 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro finanční účetnictví řemeslných podniků, musí se však nadále řídit podle druhu své činnosti buď závaznými směrnicemi pro organisaci finančního účetnictví průmyslových podniků, nebo závaznými směrnicemi pro finanční účetnictví podniků obchodních, dopravních a cestovního ruchu.

(4) Podniky uvedené v odstavci 2, které jsou dosud povinny řídit se ustanoveními vyhlášky generálního sekretariátu Hospodářské rady č. 722/1947 Ú. l. I, kterou se vydávají závazné směrnice pro skladní účetnictví, musí se nadále řídit ustanoveními vyhlášky č. 469/1950 Ú. l. I.

§ 12.

V pochybnostech o tom, zda a kterými z předpisů pro jednotnou organisaci v oboru účetnictví se má podnik řídit, rozhodne příslušné ministerstvo se souhlasem státního úřadu plánovacího a u družstev také po dohodě s Ústřední radou družstev.

§ 13.

Státní úřad plánovací může povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 14.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Náměstek ministra-předsedy státního úřadu plánovacího:

Ing. Půčik v. r.

694.

VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího

ze dne 14. prosince 1950

o odměnách za vědecké a technické služby.

Státní úřad plánovací stanoví podle § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

Státní, národní, komunální a družstevní podniky a generální (oblastní) ředitelství jsou oprávněny ve vzájemném styku požadovat za vědecké a technické služby odměny v mezích sazeb platných sazebníků inženýrských komor, a to v českých zemích sazebníku Inženýrské komory v Praze, na Slovensku Inženýrské komory v Bratislavě.

§ 2.

Vědeckými a technickými službami se rozumějí zejména expertisy, odborné posudky, plány a projekty, zkoušky, rozbory a receptury, výměna zkušeností, dokumentace a pod.

§ 3.

Podniky uvedené v § 1 postupují podle této vyhlášky přiměřeně i při poskytování vědeckých a technických služeb do zahraničí.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Za ministra-předsedu
státního úřadu plánovacího:
Dr. Glanz v. r.

695.

VYHLÁŠKA
ministerstva financí

ze dne 13. prosince 1950

o prodloužení platnosti vyhlášky ministerstva financí č. 344/1950 Ú. l. I, kterou se stanoví paušál na odčitatelné výdaje u daně ze samostatné činnosti.

Ministerstvo financí stanoví podle § 24 odst. 1 č. 3 zákona č. 60/1950 Sb., o dani ze samostatné činnosti:

§ 1.

Vyhláška č. 344/1950 Ú. l. I, kterou se stanoví paušál na odčitatelné výdaje u daně ze samostatné činnosti, platí i pro vyměření daně ze samostatné činnosti za rok 1950.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kabeš v. r.

696.

VYHLÁŠKA
ministerstva dopravy

ze dne 5. prosince 1950,

kterou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o sazbách za stěhování a přemisťování.

Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím podle §§ 2 a 5 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

Čl. I.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového č. 283/1949 Ú. l. I, o sazbách za stěhování a přemisťování, se mění takto:

1. § 1 odst. 1 písm. a) a b) zní:

„a) m í s t n ě na stěhování a přemisťování prováděné na území Československé republiky;

b) o s o b n ě na všechny podniky a osoby, které provozují stěhování a přemisťování po živnostensku nebo příležitostně, po případě z úředního příkazu (dále jen „zasilatele") a mají své stálé sídlo na území Československé republiky (dále jen „stanoviště")".

2. § 1 odst. 2 se zrušuje.

3. § 2 zní:

„§ 2.

Místní třídy.

(1) Sazby za stěhování a přemisťování jsou stanoveny pro dvě místní třídy. Sazeb stanovených pro I. místní třídu smějí používat jen dopravní a zasilatelské závody a provozovny národního podniku Československá státní automobilová doprava (ČSAD).

(2) Sazby stanovené pro II. místní třídu smějí účtovat všichni ostatní zasilatelé, kteří provozují stěhování a přemisťování po živnostensku nebo jako stálý obor své činnosti.

(3) Podniky nebo osoby, které neprovozují stěhování a přemisťování po živnostensku, nýbrž jen příležitostně nebo z úředního příkazu, jsou povinny účtovat sazby stanovené pro II. místní třídu se slevou nejméně 5%.

(4) Ministerstvo dopravy nebo místa jím zmocněná mohou přeřadit v odůvodněných případech některé zasilatele, na něž se vztahují ustanovení odstavce 2, do I. místní třídy."

4. §§ 32 a 45 se zrušují.

5. § 50 odst. 2 zní:

„(2) Za použití speciálního nářadí, na př. kladek, kladkostrojů, ocelových lan, lešení a pod. se účtují nejvýše náhrady podle příslušných cenových předpisů."

6. § 54 odst. 1 a odst. 2 prvá věta zní:

„(1) Zasilatelé jsou povinni vydat zákazníkům za provedené stěhování nebo přemisťování doklad odpovídající příslušným předpisům.

(2) V dokladu za stěhování musí být uvedeny zejména tyto údaje:"

7. § 57 zní:

„§ 57.

Trestání přestupků.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle trestního zákona správního č. 88/1950 Sb."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Náměstek ministra:
Dr. Habenicht v. r.

697.

VÝNOS
ministra práce a sociální péče

ze dne 29. listopadu 1950

o podílu jednotného fondu pracujících na čistém zisku ze samostatné činnosti.

Výnos ministra sociální péče č. 122/1949 Ú. l. I, o podílu na čistém zisku podle § 24 dekretu č. 104/1945 Sb., o závodních a podnikových radách, ve znění zákona č. 188/1948 Sb., se mění a doplňuje takto:

1.

Za ustanovení č. IV se vkládá ustanovení č. IVa tohoto znění:

„IVa.

U zaměstnání, povolání a činností, na něž se vztahuje zákon č. 60/1950 Sb., o dani ze samostatné činnosti, je základem pro výpočet podílu na čistém zisku čistý příjem zjištěný podle §§ 4 až 9 uvedeného zákona, nezmenšený o tento podíl. Částka takto zjištěná je tedy základem pro výpočet podílu na čistém zisku i v případě, že daň ze samostatné činnosti byla vyměřena z minimálního základu podle § 10 zákona č. 60/1950 Sb.“

2.

Tohoto výnosu se použije po prvé při stanovení podílu na čistém zisku za hospodářský rok 1949.

Ministr:
Erban.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu **Karel Hellebrand.** — Tiskne Státní tiskárna, n. p. 02 v Praze III, Karmelitská ul. č. 6. — **Předplatné** společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — **Předplatné** pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předpláceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — **Zrušení předplatného** se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — Místní národní výbory platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — **Frankované reklamace** se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla, — Účet Státní banky československé 3*2*3. Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů čís. 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.